

Arrest

nr. 63 854 van 27 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 11 april 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Tsjetsjeense origine te zijn en geboren te zijn op X.

Op 1 februari 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 3 maart 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag van de verzoekende partij onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door

Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3^e van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkene legt bij zijn aanvraag twee medische getuigschriften voor.

Er werd in geen van deze gevallen gebruik gemaakt van het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door Artikel 9ter §1 van de wet van 15/12/1980 en vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 januari 2011, dat op 29 januari 2011 in voege trad. Dienvolgens is de aanvraag onontvankelijk."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet en van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007).

2.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

"Dat elke bestuurshandeling gemotiveerd dient te worden.

Dat deze motivatie daarenboven geschikt en relevant moet zijn.

Dat dit in casu duidelijk niet het geval is.

Overwegende dat de tegenpartij acht dat de aanvraag voor een machtiging tot verblijf gegrond op het artikel 9ter die de verzoekster ingediend heeft onontvankelijk is om reden dat het standaard medisch getuigschrift zoals door het Koninklijk besluit van 17 mei 2007 voorzien aan deze niet gevoegd was.

Dat twee standaard medische getuigschriften nochtans bij het dossier gevoegd waren.

Dat het ene door Dr. D. (...) opgemaakt en getekend was, en het andere door Dr. D. (...).

Dat de tegenpartij echter niet uitlegt waarom deze medische getuigschriften niet in acht genomen mogen worden, terwijl zij volkomen overeenstemmen met degene die aan het voormeld Koninklijk besluit gevoegd is.

Dat zij daarenboven volkomen aan de door de wetgever beoogde doelstelling voldoen, hetzij "de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling» te kennen (artikel 9ter §1, alinea 4).

Dat de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die eveneens op de tegenpartij rust, als doel heeft aan de bestemming toe te staan alle redenen die de genomen beslissing rechtvaardigen te kennen, en met kennis van zaken zijn argumenten ten opzicht van deze te kunnen doen gelden.

Dat deze motivering in specie duidelijk ontbreekt.

Dat de tegenpartij inderdaad niet uitlegt in welke mate de door de verzoekster ingediende medische getuigschriften verschillend zouden zijn van het opgeëist standaard medisch getuigschrift alhoewel in hun inhouden dezelfde zijn.

Dat huidige rechtsmacht reeds gevelde heeft dat "alhoewel het overgemaakt model niet overeenstemt met hetgeen dat in bijlage van het Koninklijk besluit van 17 mei 2007 vermeld is, vastgesteld dient te worden dat de inhoud volkomen overeenstemt en dat ertoe besloten moet worden dat de administratie de aanvraag tot verblijfsregularisatie wegens medische redenen niet grondig onderzocht heeft" (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, arrest nr. 69319 van 04 april 2011).

Dat hij eraan toevoegt dat "de partij de aanvraag tot verblijfsregularisatie bijgevolg niet onontvankelijk mocht verklaren, zonder ten minste de inhoud van de getuigschriften te onderzoeken, in plaats van zich achter een overdreven formalisme te verschuilen, door de aanvraag te verwerpen en aan te voeren dat het standaard medisch getuigschrift zoals in het Koninklijk besluit gepubliceerd niet als.

De tegenpartij vermeldt dat het getuigschrift van 25 januari 2011 dat door de verzoeker ingediend werd niet overeenstemt met degene dat in bijlage van het K.B. van 17 mei 2007 gepubliceerd werd in die zin dat de melding "aan de adviserende geneesheer" die in het kadertje staat weggehaald werd, maar dat deze eraan toevoegt dat alle andere meldingen overeenstemmen.

De motivering van de betwiste handelingen staan bijgevolg aan de verzoekende partij niet toe te verstaan om welke reden de verwerende partij geen rekening gehouden heeft met de ingediende medische getuigschriften of in welke mate zij deze in acht genomen heeft.

De Raad veronderstelt dus dat de motivering van de betwiste beslissing niet als geschikt en relevant bekeken moet zijn".

Dat het middel gegrond is."

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

“Desbetreffend laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoeksters inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin inhoudelijke kritiek levert en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven verrat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekster het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, verrat in de wetsartikelen waarvan verzoekster de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekster het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoekster toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Verzoeksters uiteenzetting kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu verzoeksters beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat dit aspect van verzoeksters enig middel onontvankelijk, minstens ongegrond is.

Verzoekster stelt dat zij twee medische getuigschriften heeft toegevoegd aan haar aanvraag dewelke volkomen zouden overeenstemmen met degene die aan het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 zijn gevoegd. Verzoekster meent dat de medische getuigschriften voldoen aan de door de wetgever beoogde doelstelling en is de mening toegedaan dat de beslissing geen uitleg geeft over de reden waarom het medische getuigschrift verschillend zou zijn van het standaardgetuigschrift.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de beslissing als volgt gemotiveerd werd:

Artikel 9ter - §3, 3° van de Wet van 15 december 1980 zoals vervangen door art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkene legt bij zijn aanvraag twee medische getuigschriften voor. Er werd in geen van deze gevallen gebruik gemaakt van het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door artikel 9ter §1 van de wet van 15/12/1980 en vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 januari 2011, dat op 29 januari 2011 in voege trad. Dienvolgens is de aanvraag onontvankelijk.’

De verwerende partij benadrukt dat de medische getuigschriften die verzoekster bij haar aanvraag heeft gevoegd inderdaad niet het medisch getuigschrift betreffen dat zij hoorde voor te leggen, zoals bepaald in het KB van 24 januari 2011.

Een vergelijking met het standaard medisch getuigschrift zoals toegevoegd in bijlage bij het KB dd 17.05.2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 en gewijzigd bij KB van 24 januari 2011, toont duidelijk aan dat geen gebruik werd gemaakt van dit standaard medisch getuigschrift.

Deze vaststelling volstaat om de aanvraag onontvankelijk te verklaren.

Het door verzoekster voorgelegde medische getuigschrift is immers gericht aan de raadgevend geneesheer en niet aan de ‘Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken’.

Het Koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het Koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, geeft in de bijlage het model weer van het medische getuigschrift dat bij een aanvraag 9ter dient gevoegd te worden. De hoofding van dit getuigschrift luidt als volgt:

“MEDISCH GETUIGSCHRIFT

bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken” en in het Frans:

« SERVICE PUBLIC FEDERAL INTERIEUR Direction générale de l'Office des Etrangers

CERTIFICA T MEDICAL destiné au Service Régularisations Humanitaires de la Direction Générale de l'Office des Etrangers »

Uit het administratieve dossier blijkt dat de 2 medische getuigschriften bijgevoegd door verzoekster, niet voldoen aan het model zoals voorgeschreven door het voormelde KB. De bijgevoegde getuigschriften waren bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De bestreden beslissing werd bij toepassing van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 onontvankelijk bevonden aangezien verzoekster niet voldoet aan de gestelde voorwaarden zoals reeds supra uiteengezet.

Artikel 9ter §3 3° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid; 4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling “.

Uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat de beslissing genomen werd op basis van een correcte voorstelling van de feiten waardoor verwerende partij geen onzorgvuldig gedrag verweten kan worden en evenmin een schending van de motiveringsplicht. Terwijl verzoekster niet dienstig kan verwijzen naar het Franstalig schorsingsarrest nr. 59248 van 4 april 2011.

Het enig middel van de verzoekende partij kan niet worden aangenomen.”

2.1.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de aanvraag van de verzoekende partij onontvankelijk is, daar geen gebruik werd gemaakt van het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De verzoekende partij heeft op 1 februari 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1 ° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2 ° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3 ° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4 ° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1 °, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2 ° en 4 °, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3 °.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift wordt in de parlementaire voorbereidingen gesteld: "Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden." (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), Parl. St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij aan haar aanvraag twee medische getuigschriften voegde. Beide medische getuigschriften hebben de volgende titel: "CERTIFICAT MEDICAL destiné au Service Régularisations Humanitaires de la Direction Générale de l'Office des Etrangers." Deze medische getuigschriften bevatten volgende onderdelen:

"NOM ET PRENOM du patient :

DATE DE NAISSANCE :

NATIONALITE :

SEXE :

A/ Historique médical :

B/ DIAGNOSTIC : description détaillée de la nature et du degré de gravité des affections sur base desquelles

la demande d'autorisation de séjour sur pied de l'Article 9ter est introduite (1)

Il est dans l'intérêt du patient que des pièces justificatives (p.ex. rapport émanant d'un médecin-spécialiste) soient produites pour chaque pathologie.

C/ Traitement actuel et date du début du traitement des affections mentionnées à la rubrique B :

Traitement médicamenteux/ matériel médical :

Intervention/Hospitalisation (fréquence/dernière en date) :

Durée prévue du traitement nécessaire :

D/ Quelles seraient les conséquences et complications éventuelles d'un arrêt du traitement ?

E/ Evolution et pronostic de la/des pathologie(s) mentionnée(s) à la rubrique B

F/ Si d'application: quels sont les besoins spécifiques en matière de suivi médical ? Une prise en charge de la dépendance est-elle médicalement requise (soins de proximité) ?
G/Nombre d'annexes jointes au présent certificat"

In beide medische getuigschriften werden bovenstaande onderdelen eveneens beantwoord.

De bijlage bij het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 24 januari 2011 geeft het standaard medisch formulier weer dat volgens artikel 9ter, §3 van de Vreemdelingenwet dient gebruikt te worden. Dit formulier draagt de titel: *"FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken*

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken".

Dit formulier bevat volgende onderdelen:

"NAAM EN VOORNAAM van de patiënt :

GEBOORTEDATUM :

NATIONALITEIT :

GESLACHT :

A/ Medische voorgeschiedenis :

B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend (1).

Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. specialistisch verslag).

C/Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B :

Medicamenteuze behandeling/medisch materiaal

Interventie/Hospitalisatie (Frequentie ? Datum van laatste opname?)

Voorziene duur van de noodzakelijke behandeling

D/Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?

E/Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B :

F/Indien van toepassing : zijn er specifieke noden in verband met de medische opvolging ? Is mantelzorg medisch vereist ?

G/ Aantal bijlagen bij huidig attest :"

Hieruit blijkt dat de medische attesten, die door de verzoekende partij gebruikt werden inhoudelijk gelijkaardig zijn aan het standaard medisch formulier dat door de wetgever opgelegd werd. Enkel de hoofdtitel van het document dat door de verzoekende partij gebruikt werd, verschilt van het standaarddocument dat door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet opgelegd wordt. De Raad wijst erop dat het standaard medisch getuigschrift ingevoerd werd om meer precieze eisen te stellen aan de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat voorgelegd moet worden (*Parl. St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147*). Doordat de medische getuigschriften die door de verzoekende partij gebruikt werden inhoudelijk overeenkomen met het standaard medisch getuigschrift werd het doel van de nieuwe regelgeving, zoals door de wetgever in de voorbereidende werken aangegeven, bereikt. Bijgevolg kan de verwerende partij de aanvraag van de verzoekende partij niet zonder meer onontvankelijk verklaren op basis van het gegeven dat het standaard medisch getuigschrift niet gebruikt werd, nu enkel de hoofdtitel van het document verschilt van het standaard medisch getuigschrift. De verzoekende partij voert terecht de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Het enige middel is in die mate gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 maart 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN